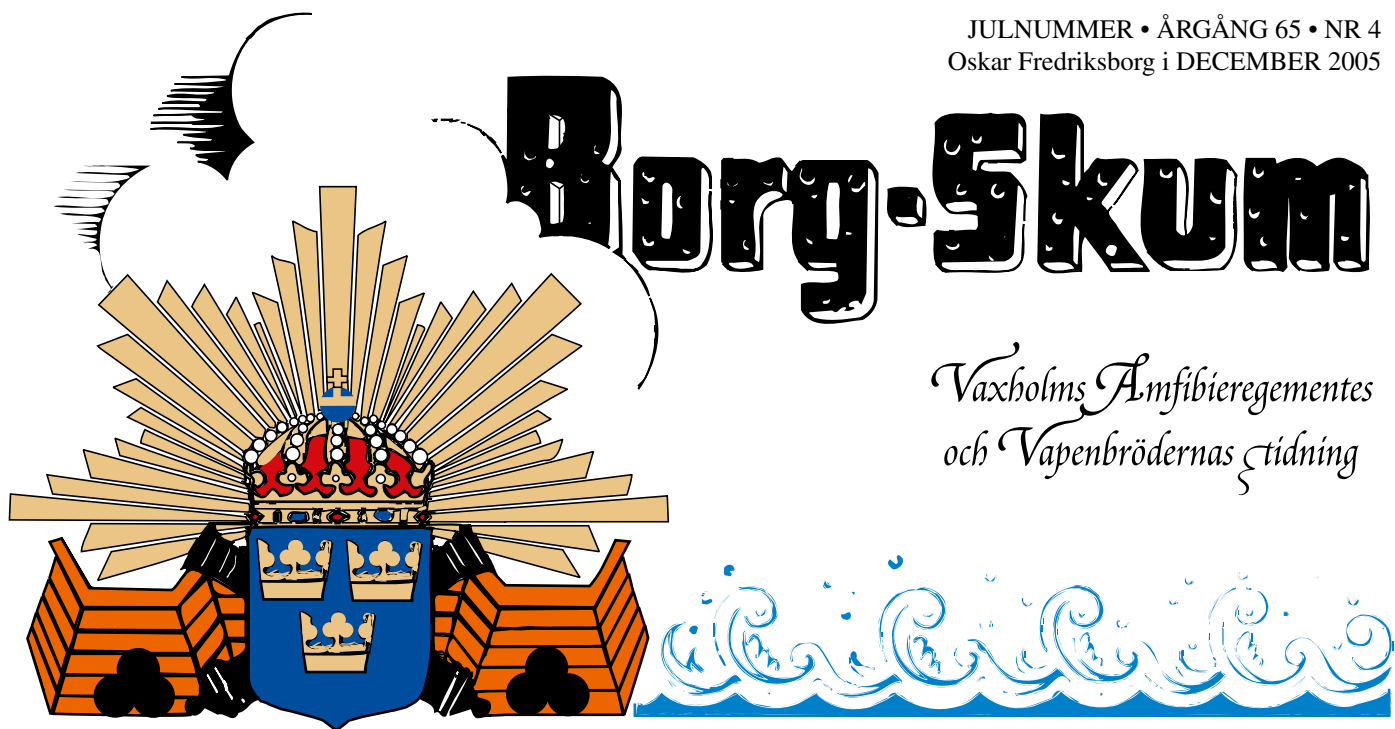

JULNUMMER • ÅRGÅNG 65 • NR 4
Oskar Fredriksborg i DECEMBER 2005

Höstvila för stridsbåtarna i Grisselmaren.

Foto: Olle Neckman

Är detta vår sista utgåva som kommer från Oskar-Fredriksborg?

Det har varit och är en känslomässigt svår tid för oss som har haft "Borgen" som hemvist och utgångspunkt för vårt militära liv. Undertecknad har hela tiden närd hoppet att någon skulle hejda galenskapen med flytten till Berga som ju är hemvist för en annan försvarskultur. Ett faktum som förstärktes för mig under flyttceremonien då jag överhörde en del kommentarer från bröderna i mörkblått. Man kan av detta dra slutsatser att det finns skillnader i skapandet av sjömän och soldater. Emellertid så har vi nog kvar tillräckligt med kompetens i den nya grupperingsplatsen för att säkerställa en fortsatt god soldatutbildning.

Till ALLA Vapenbröder – vi är sprungna ur Kustartilleriet som har konverterat till Amfibiekår – slut upp leden i den nya uppgiften. Håll ihop leden och förstärk kedjan genom att ta med nya kamrater.

Flytten till Berga måste ses som en historisk händelse – det är ändå en nära 500-årig försvarshistoria som går i graven – återges längre fram i bladet. Det är min förhopp-

ning att vi har kunnat ge händelsen erforderlig rättvisa. Redaktionen iakttog att det fanns många fotografier bland besökarna och vi förmodar att det nu finns många bilder som dokumenterar dagen. Vi önskar därför att få bilder för att framgent kunna sammanställa dem i någon form av historieblad. På samma vis önskar vi få bilder från Rindö och tiden 2. världskriget till våra dagar. Vårt bildarkiv behöver förstärkas.

OBS: Den 18. mars 2006 har vi årsmöte på Berga. Detaljer följer i nr 1/06.

Vintern börjar göra sitt intåg och den första snön uppbackad av frost har lagt ett tunt täcke över skärgården.

Det lackar mot Jul och ett nytt År.

Vi vill härmed önska ALLA Vapenbröder och övriga läsare en riktigt GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR.

Redaktören

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08-541 316 56
Mobil 0708-541 385
lejo@mbox305.swipnet.se

Redaktionskommitté:

Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12

Redaktionens adress och tfn:

Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 08 502 65 000
Fax 08 721 80 90

Utgivning:

Fyra nummer per år

Annonser:

Redaktionen

Layout:

ANV Grafiska AB
Tfn/fax 08-511 730 52
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Wassberg + Skotte Tryckeri

VAPENBRÖDERNA

Amf1, 130 61 Hårsfjärden

Årsavgift:

125 kr

Postgiro:

9 33 80-4

Bankgiro:

473-0537

Skattmästarens adress och tfn:

Anna-Carin Amtén
Grenadjärvägen 8, 185 41 Vaxholm
Tfn 08-541 369 49
Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Hedersordförande:

Överste 1. gr Curt Karlberg

Ordförande:

Överste Lars-Olof Corneliusson

1. vice ordförande:

Christina Grahm

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Bengt Svanteson

Övriga styrelseledamöter:

Hans-Jochen Seifert,
Staffan Vestin, Agneta Blom,
Ann-Carin Amtén Hallman,
Tommy Aasa, Gun Källman,
Ingemar Wemmenhög,
Per Brännhammar,
Claes-Göran Hedén

Suppleanter:

Anitha Pettersson,
Claes-Arne Sunnman

Revisorer:

Håkan Söderlindh,
Christer Uppström

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande)

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08-591 138 88

Chefsbyte!

L-O Corneliusson (CAmf 1, emeritus)

Foto: H/S

ORDFÖRÄNDEN & CHEFEN HAR ORDET

SOM DE FLESTA vid det här laget redan är informerade om flyttade regementet till Berga den tredje oktober. Jag är mycket stolt över den ceremoni som vi tillsammans genomförde och som beskrivs på annan plats i tidningen. Det var naturligtvis en dag med mycket blandade känslor för oss alla men ur förändring föds nya möjligheter. Förbandsandan skapas av er och jag är förvissad om att den inte kan gå förlorad med den personal om finns i den nya organisationen. Äldre traditioner kombinerat med nya kommer att säkerställa detta.

För mig innebär det även att överlämna befälet över regementet och garnisonen till Öv *Jonas Olsson* som återkommer lite längre ner på denna inledare. Jag vill passa på att tacka er alla för lite mer än tre fantastiska år fyllda av upplevelser, utmaningar och kamratskap. Det resultat som vi tillsammans presterat har jag er att tacka för och var och en av er skall ta åt sig en del

av detta. Amfibiekåren har än en gång visat att för oss är ingenting omöjligt. Framför oss ligger nu en värld av möjligheter som jag vet att ni kommer att förvalta väl. För min egen del så kommer jag nu att gå vidare till nya uppgifter där jag hoppas kunna fortsätta mitt värv för amfibiekåren och marinen.

Avslutningsvis vill jag önska Jonas lycka till och all välgång i sin nya uppgift. Ni kommer att se till att han får det stöd som gör att vi kommer att ha en ljus framtid i kåren.

På återseende!

*Med bästa amfibiehälsningar,
"Hibbe"*

Foto: WEM

Nya Chefen

Jonas Olsson chef Första Amfibieregementet

DET ÄR BÅDE med ödmjukhet och respekt som jag den tredje oktober tillträdde som chef för Första Amfibieregementet och Haninge garnison. Det är en stor utmaning att få ansvaret

för det "nya" regementet och jag ser fram mot att få hela regementet på plats till årsskiftet och att påbörja utvecklingen av Haninge garnison.

Vi har under året haft möjligheten att lägga grunden för flytten till Berga. Det är med stor tillförsikt och förväntan som vi nu har flyttat regementet till vårt nya område. Det finns en mycket stor potential för både Amfibistridskrafterna och för övriga marina enheter i garnisonen. Nu ligger framför oss ett arbete att med alla delar komma på plats och utveckla vår verksamhet både vad avser infrastruktur och genomförande. Vi skall givetvis ta till vara all den erfarenhet som vi har med oss från Vaxholm men också skapa synergieffekter med den erfarenhet som redan finns här. Jag är övertygad om att detta kommer att bli en bra plats att utveckla Amfibiekåren på. Här finns alla möjligheter att utbilda våra förband i att utöva kontroll i övergången mellan hav och land.

Garnisonen har även möjligheter att i framtiden utvecklas till att innehålla ytterligare verksamheter. Vi skall också

vara en naturlig del av det omkringliggande samhället och ha en positiv dialog med respekt för varandras behov men även hitta möjligheter att stödja varandra. Samarbetet med kommunerna och våra närmaste grannar har inletts förtroendeingivande.

Jag kan konstatera ett engagerat och positivt sätt att anta utmaningen att flytta regementet har lett till att vi nu idag står där vi står. Detta hade inte varit möjligt utan den starka kåranda som alltid präglat före detta Kustartilleriet och nuvarande Amfibiekåren. Vägen har inte varit spikrak och vi har inte nått full framgång inom vissa delar, men om vi tittar i backspegeln så har vi nått mycket längre än vad de som inte trodde på den inneboende kraft som alltid har präglat regementet och amfibiekåren kan åstadkomma.

Avslutningsvis vill jag framföra mitt personliga och Regementets tack till Överste *L-O Corneliusson* för tiden som regementschef och allt det arbete för Amfibiekåren som lagts ner i utvecklingen och inte minst i omstruktureringen av regementet. Du har verkligen "bäddat" väl för Amfibiekårens fortsatta utveckling. Lycka till "Hibbe" i dina framtida uppgifter.

Jag önskar alla en riktig God jul och ett Gott Nytt År.

*Amfibiehälsningar
Jonas Olsson*

3. oktober 2005

- Officiellt slut

på eran Oskar-Fredriksborg och Försvarets utgångsgruppering vid **OX**

Denna dag ville inte solen lysa helt och fullt. För dom som haft ett arbetslivslångt och i många fall ett ideellt förhållande till O-F blev det en vemodets, sorgens och i viss mån framtidsångestens dag.

Text & foto: HJS/WEM

VEMOD ÖVER SVUNNA TIDERS upplevelser, både positiva och negativa, och vetskapen om att många kamrater med rätt kompetens inte kommer att finnas tillhands på regementet. Att inte längre kunna förnimma atmosfären i och kring kasernerna och övningsområdet. Att inte längre få se soldater med svettdränkta anleten köra sina snabbmarscher och löpträning i området och att inte längre höra knattret från skjutbanan. Att inte längre få höra de taktfasta marschstegen eka innanför staketet.

Sorgen över att allas våra ansträngningar kan synas ha varit förgäves. Att alla investerade medel och arbeten så abrupt förintas. Att allt arbete som tidigare generationer har lagt ner på förbandet och dess grupperingsplats och där man har haft en fast tro på riktigheten nu ringaktats.

Framtidsångest, för att förbandets gruppering har haft en strategisk/taktisk betydelse för ett omedelbart försvar av infartslederna till vår huvudstad som inte längre synes relevant. Är inte sjötransport med hamnkapacitet fortfarande ett måste för en aggressor (för att använda ett globalt uttryck)? Vad blir det inte för enorma uppoffringar för våra efterkommande om det åter blir ofärdstider. Att avyttra de strategisk viktiga markområden i anslutningen till farledsförträngningen där man från politiskt håll räknar med bostadsbebyggelse och företagstablering kan vid ett framtida hett scenario innebära umbäranden och även brott mot folkrätten.

Här skulle det kunna svävas ut med mer eller mindre synpunkter i affekt men det är dagen som helhet som vi vill beskriva.

Glädje fanns det även i stora mått denna dag och det fanns att hitta i alla möten med tidigare arbetskamrater, Vapenbröder och tidigare värnpliktiga som hade kommit för att övervara dagen. Regementet hade bjudit in ca 3500 personer till lunch i restaurang "Höjdpunkten". Restaurangen fick på härmed sätta punkt för sin korta historia (1989). I den långa kön till maten blev det många hjärtliga återseenden vilket gav dagen ändock ett glatt innehåll. Till lunchen hade det bjudits in före detta Inspektörer och Regementschefer och även andra militära digniteter som kunde komma loss från tjänst och fritid. Glädjande många Vapenbröder hade hörsammat inbjudan och njöt av mat och sällskap.

Ovan anförda synpunkter är från Redaktören

Ulf Rubarth

Erik Jarneberg

Lars-Olof Corneliusson

Bertil Kristensson
Johan Eneroth (CAmfs)
Per-Gunnar Fernander

Fredrik Hillelsson

Bengt Andersson
Stellan Fagrell

Gunnar Eklund, Lars Persson

Per-Erik Bergstrand

djupet

Ett axplock av Vapenbröder under lunchen

Tidsanpassad dikt av Vapenbroder

Vapenbroder Erik Ahldén som har gåvan att kunna forma orden till rim och reson har inkommit med två dikter som vi gärna vill delge våra läsare. Den första kommer här under rubriken ”3. okt.....” och den andra, lite längre fram i skriften, är tillkommen efter regementets dag. Vi tackar broder Erik.

Red.

Ka1-Amf1

Ett regemente på Rindö sedan 500 år går i graven tillfullo är 2005 anställda och befolkning frågar – varför? ansvariga tror sig spara på de nya som kommer sen’!

Makten skall bevaras till varje pris svenska meborgare får som vanligt betala man skyddas av besked – falska – på politikens vis för den politiska korruptionen finns idag ingen skala!

Militären ÖB – har fått kvinnlig generaldirektör för att för regeringen kontrollera penninganvändningen man får hoppas att ingen utifrån landet stör ty ÖB har svårt att på sitt sätt få använda penningen!

Men vi har ingenting annat att vänta när Salin-ideér finns i mänd i vår regering och det sker ofta att man på västerdörren vill glänta för att behålla makten – och folket känner förnedring!

Företagen går bra – tack vare vinst i annat land antalet anställda minskar – helt naturligt vart ja till EU gör att vi ej längre har starka band till låglönejobb – det vore onaturligt!

Erik Ahldén

Kö till lunchen.

Forts s 6 →

Sista dagen med "gänget"

Amf1 och
AmfS
förbands-
uppställning.

UPPSLUTNINGEN DENNA DAG var näst intill enorm. Det var som om en gammal omtyckt god vän, med stort nätverk, skulle följas till sista vilan. Här var de allihop. Före detta regementschefer och bataljonchefer. De som varit värnpliktiga både i nutid och förgångnen tid. Tidigare civilanställda kom när och fjärran ifrån. Övantaade och väntade möten gjorde detta till en dag värd att minnas. Det blev inte en sorgens dag, utan en dag av återseendets glädje i vemodets skugga. Tanken kom för mig att så borde det se ut vid Vapenbrödernas årsmöte resp höstmiddag. Frånvaron av *general Gunnarsson* talar för sig självt.

Dagen startade med en omfattande lunch. En lång kö ringlade sig utanför tjänstemannamatsalen före öppnandet. Eftersom kökspersonalen varit förutseende blev det inga långa väntetider, för utskänkningen gjordes på flera tåter. Så följde ceremonin på kaserngården utanför kanslihuset. Den blev högtidlig och känslösam. Regementschefen betonade att förbandsandan följer sitt förband även om det byter kostym. Vi får hoppas att kärnan har den karaktären att förbandets återväxt i kompetens och personal blommar ut i en snar framtid och blir en juvel i försvarskronan. Tyvärr finns det oroande tecken i skyn. Den utdömda matsalen på Berga gör att maten transporteras isolerat från Muskö. En ny matsal finns det således ett akut behov av då regementet får ta emot en mängd värnpliktiga 2006. En sådan var det också planerat för mellan Idrottshallen och Breidablick. Nu har detta bygge lagts på is. Vad sänder det för signaler? Bygget borde ju varit projekterat och igångsatt omedelbart då beslut om flytt förelåg! Är detta ett tecken på att förbandet trots allt kommer att läggas ned? I så fall var flyttet helt meningslöst. Vi väntar med oro och spänning på nästa försvarsbeslut...

Redaktionsmedlemmen
Ingemar Wemmenhögs syn
på sista dagen på O-F

Musikkåren under spel.

Regementsstabspersonalen.

Fanvakten som
just inspekterats.

Fanparaden.

Delar av besökarna.

Överbefälhavaren
till synes helt
utan uppvakt-
ning från
förbandet blir
här intervjua-
d av SVT. Av
minspelet att
döma kan man
misstänka att han
fick frågan;
"Varför och till vilken nytta?"

Salut – svensk lösen.

CAmfS lämnar över fanan till CAmf1 som i enlighet med
beslutet att vara traditionsbärare nu tar det ansvaret.

CAmf1 lämnar
över AmfS fana
till fanvakten.

CAmfS anförande.

CAmf1 håller tal.
(Talet finns återgivet i denna skrift)

Hillelsson och Kviman ser ut att vara gripna av
stundnes allvar.

Fanvakten – Nu med fd KA3, Amf1 (KA1) och
AmfS (KAS) fanor.

Sjölund, Wiklund och
Fredriksson synes vara glada
över återseendet.

Forts s 8 →

CAmf 1 tal

till förbandet och besökare på
Oskar-Fredriksborg den 3 okt -05

General, Kollegor och Alla Ni Vänner till KA1 och Amf 1. Det är med både vemod och framtidstro som jag står här idag.

Vemod eftersom jag vet vad Ni alla betytt för den utveckling som gör att detta fantastiska regemente genom tiderna utgjort en ovärderlig resurs för Sveriges försvar och som har varit låset till inloppen till vår Huvudstad.

Det är också med vemod som vi lämnar denna plats och allt det som den har betytt för oss i form av kamratskap och dagar med både krävande arbetsinsatser och glädjande stunder.

Tänk om dessa väggar kunde tala – eller kanske det är lika bra att dom inte kan det för då kan vi frisera våra anekdoter och bättre beskriva alla karaktärer som skapats på denna plats och bära med oss alla fina minnen in i framtiden.

Jag personligen har en ganska kort tid av erfarenheter av förbandet men kan intyga att varje gång jag möter någon av våra äldre kollegor blir jag varse alla de fantastiska minnen som skapats på denna plats.

Jag vill tacka alla Er i uniform och civila för alla de insatser som har betytt så mycket så att vi står där vi är idag. Alla som redan vid Regementets grundande 1902 startade uppbyggnaden av det fasta och rörliga Kustartilleriet och som kontinuerligt utvecklade Kustförvaret. Alla Ni som stod bredskap. Alla Ni som skapade våra Jägarförband, alla Ni som tjänstgjorde under ubåtsjakterna, alla Ni som skapat den moderna Amfibiekären, alla Ni som omstrukturerade oss efter en förändrad omvärld och alla Ni som lagt grunden för framtiden. Alla Ni som kommit tillbaka med internationella erfarenheter.

Alla har Ni lagt ner själ och hjärta i både med- och motgång vilket gör att vi kan stå här med stolthet idag – Regementskamrater!

Tack också till alla anhöriga som har möjliggjort detta arbete. Utan Ert stöd skulle det inte ha varit möjligt att åstadkomma det resultat som regementet har gjort på denna plats. Kom ihåg att Regementet läggs inte ner utan flyttar till ny verksamhetsplats.

Framtiden innebär för oss att vi fortsätter att vara de enda som kan utöva kontroll över, under och på ytan i övergången mellan vatten och land. En förmåga som efterfrågas nationellt och internationellt. Framtiden för oss innebär att vi tar med oss vår anda och professionalism i Amfibiekären till en ny plats och nya förutsättningar. För Kären är ingenting omöjligt.

Jag vill avsluta med att framhålla att ett förband utgörs av dess personal och det är dom som skapar förbandsandan.

Vi tillsammans kommer att föra Amfibiekären in i framtiden med nya utmaningar och möjligheter. Låt oss nu starta vår resa in i framtiden.

CAmf1 beordrar: "Hala ned flaggan."

Örlogsflaggan halas – epoken får härmed sin formella avslutning.

Sista hederbetygelsen från denna Regementschef på denna plats när flaggan halas.

Fanvakten avmarschera mot båtarna som skall föra dem till Berga.

Höstmötet

Den 10 november avhölls Vapenbrödernas höstmöte på Sjöofficersmässen, Långa Raden, Skeppsholmen, Stockholm.

Jag skriver ut detta med tanke på alla dessa förekommande förändringar där man med ett pennstreck sopar bort kultur och minnesmärken – i synnerhet försvarsanknutna sådana. Genom att skriva så har vi i alla fall säkerställt vårt vidimerade närvarande – måhända någon tittar i backspegeln där borta i en avlägsen framtid.

Ordinarie ordförande hade förhinder varför Christina fick äran att svinga klubban. De 54 medlemmar som hade hörsammat kallelsen bejakade klubbslagen och snart kunde sillen med tillbehör rullas in på borden alltmedan våra musiker lät tonerna svinga från dragspel och klaver.

Vår ceremonimästare på sångsidan hade även han fått förhinder men ändå sänt ett fint sånghäfte. Standinsångledare Sven-Erik Meyersson tog tag i uppgiften och lotsade oss förtjänstfullt och med välavvägd röst genom sångerna.

Ärtsoppan garnerad med visp och god fruktsylt åtföljdes av den varma punschen. Stämningen god.

Traditionsenligt lotteri ombesörjdes av våra stöttepelare Agneta, Gun och Christina. Kaffe med avec och vips var kvällen tillända.

Tack alla bröder för en fin kväll och väl mött nästa höst – jo förresten tag med några bröder även om dom inte ännu är medlemmar. Vi "grejar det". Jag låter denna gång bilderna föra sitt eget tal.

Red

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Ragnar Häggström

Solna

Holger Lindström

Vaxholm

John Klein

Skara

Lennart Pälsten

Kista

Lage Lindqvist

Helsingborg

Hans Wilton

Saltsjöbaden

Nya medlemmar!

Vi hälsar dem
välkomna i kamratkretsen

Isa-Bella Hintsov

Johanneshov

Freddy Lundgren

Hässelby

Victoria Runeson

Uppsala

Anders Thörn

Uppsala

Berga

Cermonien på O-F är tillända. Förbandet går i båtarna och börjar en symbolisk sjömarsch till Berga. Inbjudna gäster får äran att åka med Vaxholmsbåt. Borg-Skum var på plats på piren på Berga där prydlig Musikkår mött upp och underhöll åskådare i väntan på båtarnas ankomst. Planering och tidsanpassning var nog "Napoleons" men genomförandet någon annans. Vi som väntade i snålblåsten fick stå ut. Till slut och ca 20 min förenade kom så båtarna in i hamnen med avgående regementschef på fördeck förändes regementets fana och flankerad av dom andra förbandsfanorna på varsin båt. Fanvakten iland, inrättning, taktslag och marsch i sluten ordning anförda av den välspelande och prydliga musikkåren. Till planen framför idrottshallen (där en stridsbåt hade ställts upp som talarpodium). Nu kom då överlämning av befäl dvs regementschefsbyte. Tal av Garnisonschef, såväl avgående som pågående. Den pågående är tillika Regementschef. Örlogsflaggan hissas och dubbel Svensk lösen avges från salutbatteriet. Tal av Överbefälhavaren, Marininspektören och Haninge Kommuns ordf. Fanorna troppas. Förbandet skingras och är nu i detta grupperad på Berga.

B-S avhåller sig från att kommentera de tal som har hållits ty vi avser att återkommer till detta i annan ordning när vi mera i enrum kan få dialogisera med de ansvariga.

Inbjudna och förbandets personal samlas i Exercishallen där det bjuds på välkomstdrink och en lätt god buffe. Som vanligt när man har trevligt så går tiden fort och snart kom kallelse till återmarsch mot Vaxholmsområdet för dom som har kvar sin hemvist där. De som hade möjlighet att åka senare kunde nu fortsätta med samkväm på Berga Slott där också KA1 frivilliga musikkår stod för musikalisk underhållning.

Sorlet i mingelträngseln var ingenting att njuta av för tinitusdrabbade gamla truppare och trots trevlig samvaro avtroppade B-S Red för att smälta denna för oss ödestunga dag.

Borg-Skum biträder avgående regementschefen och delar hans framtidstro.

HJS

Traditionellt hemvist för enheter ur flottan, så hälsar detta fartyg Amf1 båtar välkomna.

C Amf1 med förbandets fana flankerad av KA3 och AmfS fana angör Berga.

Fanorna framme.

ÖB ser bekymrad ut – eller?

Musikår ledsagar fanvakten från bryggan mot uppställningsplatsen.

Öv Corneliussön lämnar över befälet till Öv Jonas Olsson som fr o m detta är CAmf1.

Inmarsch på planen.

Tal av nytillträdet CAmf1 från framkörd stridsbåt.

Överbefälhavaren,
Inspektören för Marinen,
Fanvakt, Musikår
och åskådare uppställda
inför förbandsöver-
lämnande och tal.

Vad säger kroppsspråket?
"Vad har Du nu släpat hit, käre ÖB?"
eller
"Vilka fula kläder dom har"
eller möjligen
"Vi ska nog göra gentlemän av dom
här också"

En reservofficer besöker Regementets dag & blickar i backspegeln

FÖRSVARSMAKTEN HAR INGEN lätt uppgift. Det var enklare på den tid jag arbetade på KA1 när det fortfarande ansågs finnas ett invasionshot. På den tiden ledde utbildningen till mycket dugliga och självsäkra soldater som förhoppningsvis aldrig skulle få använda sina färdigheter. Dagens inriktning på stridsgrupper med mycket tänkbara internationella insatser måste ställa ett helt andra krav på utbildningen eftersom sannolikheten att färdigheterna kommer till användning är mycket stor. Utbildningen får också lite andra perspektiv när det gäller möjligheten till insats och de risker man vågar ta i en eventuell stridssituation. Det är nog enklare att motivera förluster i försvaret av eget territorium än vid insatser långt hemifrån.

Utbildning

Jag gjorde min grundutbildning på PCS (sedermera PBS) på Kustjägarskolan 1970-71 för att därefter fortsätta utbildning till reservofficer. Efter första sejouren på Kustjägarskolan och Sjökrigsskolan blev jag helt enkelt kvar inom Försvaret i sammanlagt mer än sju år. Jag har arbetat som instruktör och ställföreträdande plutonchef vid Kustjägarkompaniet och dessutom haft hand om speciell vapenutbildning (KSP). Jag har också haft förmånen att få arbeta med båtutbildning och navigation. Aldrig skall jag förglömma de vintriga navigationsresor (operation ledung) som vi gjorde under ledning av *Lars Wiklund*. Under drygt ett år arbetade jag sedan med underhållstjänst på Marinstaben.

Plutonchefen Olle Neckman ger order till sina gruppchefer.

Kontakten med Försvarmakten och AMF 1 (KA1) i synnerhet har under de senaste tio åren varit mer sporadisk men märkligt nog har jag inte nåtts av avsked trots att jag passerat rimlig åldersgräns som reservofficer.

Regementets dag

Tidigt i våras dimper som vanlig en inbjudan till Regementets dag ner i min brevlåda. Jag har under många år varit på väg men tiden tycks aldrig räcka till. Den här inbjudan är dock speciell och den andas lite domedagsstämning. KA1 skall försvinna och detta är sista gången regementet visar upp sig. Detta är ett tillfälle jag inte får missa!

Jag har under åren av helt andra skäl haft kontakter med högkvarteret och jag har sett den stora förändring av Försvarmakten som pågår. Nu skall jag även få se på vilket sätt detta påverkat utbildningen på förbandsnivå men framför allt så ska jag få uppleva en stund av vemod och kanske träffa några av mina gamla kamrater.

Jag bor i Nacka så närmaste väg är över Stenslätten. Bilen parkeras vid värmestugan på Myttinge och en abonnerad buss tar oss till färjeläget. Redan vid vaken möts jag av igenkännande blickar och innan både fanvakt och musikkår skridit till verket så börjar alla minnen vakna till liv.

Jag skall här inte ge ett referat av Regementets dag utan låt mig i stället samla några av de intryck som denna fantastiska dag har givit mig.

Efter att ha samtalat med några gamla elever och andra kamrater så beger jag mig ner till Jägarbryggan eller kanske hamnen som numer är en bättre benämning. Den ansamling av stridsbåtar, trossbåtar och allehanda flytetyg som här uppenbarar sig var något som vi knappast kunde drömma om på tidigt sjuttital. Materielutvecklingen måste ha varit enorm men ändå så är det inte utan en viss saknad som jag kan konstatera att det inte fanns några robusta 200-båtar. Jag kan ännu minnas hur vi drillade andra pluton tidigt

Foto: Osis

en januari för att genomföra våldsam landstigning i Myttingeviken för försvarsutskottet. Efter uppvisningen hade *Torsten Engberg* ett herrans sjå att förklara varför soldaterna verkade så krigiska. Jag minns också sommarens övningsupphåll då jag med bland andra Stefan Furenius kuskade runt skärgården i 330-båt för att reka krigskompanibaser eller övningsområden för övning "Neptun" eller vinterns uppdrag som Körsö-chaufför i sotsvarta natten med *Sigge Osis*.

När jag som bäst drömmer mig bort till dessa dagar knackar någon på ryggen. Det är *Torleif Wester* som med ett brett leende och till synes inte en dag äldre än tidigare sträcker fram kardan. Efter sedvanliga artighetsfraser säger *Torleif*

– kommer du ihåg när vi genomförde kompanis anfall på Utö med skarp ammunition utan förövning?

Ja just det! Det var *Hedén* och *Seifert* som övade som kompanichefer.

Tanken var att åldersklassen med krigsplacerade befäl skulle visa sina färdigheter i en situation som var så nära verkligheten som möjligt. *Torleif* som var skjutledare, jag och några andra befäl hade rekognoserat och tagit fram ett spel som vare sig befäl eller övad trupp kände till i förväg. Alla tänkbara handlingsalternativ hade specialstuderats och alla möjliga aspekter ur gällande säkerhetsinstruktioner hade studerats. Vi övade i väl en vecka så att kompanichefens stridsplaner och order inte skulle begränsas av tveksamheter kring säkerheten.

Vilken stridsskjutning! Skolchefen, *Torsten Engberg*, tyckte att kompaniet uppträdde på ett så förtroendeingivande sätt så att vi skulle fortsätta anfallet och öppna vägen ända fram till Hamnudden. Övade befäl tvekade inte en sekund och skjutledaren *Wester* kallade till sig sina män och efter övervägande fortsatte vi övningen. Här visade verkligen Kustjägarkompaniet sin bästa sida och inte en enda överträdelse av säkerhetsinstruktionen fick ske.

Utan att egentligen veta varför säger vi i mun på varandra – *undrar om de gör sånt nu för tiden?*

Kön till en tur med stridsbåt verkar alldeles för lång och dessutom har jag åkt stridsbåt tidigare. Precis när jag vänder för att gå tillbaka möter jag *Peter Fernander*. Nya roliga minnen från vår tid i Kustjägareledningsgruppen avhandlas. Vem kunde ana att det härke med plåtschabraket (ledningsbåten) i spetsen skulle vara grunden till dagens amfibiebataljoner. Farkosten hade den intelligenta konstruktionen att utloppet från muggen satt tio centimeter från kylvattenintaget på hjälpkärren. Valen var tre: stäng muggen, avstå från el eller trimma maskinmannen på att spola intaget en eller två gånger per dag. Förutom ett ymnigt dieselläckage i en av trossbåtarna verkar standarden vara högre hos dagens båtar.

Dagen fortsätter med ett kort samtal med runristare *Wemmenhög* som också tillhör skaran oförglömliga arbetskamrater.

Framför en KSP står *Hans-Jochen (Jocke) Seifert* och *Christer Carlsson* och samtalar. *Christer* har jag bara träffat en gång tidigare på ett veteranmöte ute på Korsö. Jag har förstått att *Christer* har betytt en del för kustjägartjänstens utveckling dom senaste åren. *Hans-Jochen* ler sitt vänligaste leende och frågar om jag ägnat mig åt någon akademisk spaning på sistone.

Vi har haft ett krigskompani ihop, *Hans-Jochen* var kompanichef och jag var chef för första pluton. Akademisk spaning är en färdighet som bara fjärde Kustjägarbataljonen känner till. Märkligt nog står *Carlsson* och *Seifert* och pratar stridsskjutning. Det verkar som om det var dagens samtalsämne.

*Kommer du ihåg KFÖ 1974?
säger Hans Jochen.*

Stridsskjutningarna under sommaren med åldersklassen medförde att skolläningen ville testa ett krigsförbands färdigheter. Vi skulle en vecka efter inryckning genomföra en stridsskjutning med skarp ammunition i mörker på Askö. Vid mobiliseringen på Östanå konstaterar vi det som vi befarade. Jägarna hade fått sin grundutbildning under sextioalet och kunde varken hantera en AK4 och än mindre genomföra kompanis anfall. På mobiliseringsplatsen genomförde vi stationsvis utbildning på vapen, skottställde, provsköt och hade genomgångar i kompanis strid. Vår utgångsgruppering var på Ljusterö, där övningarna fortsatte. En vecka senare efter en dags övning på Askö genomförs anfall med understöd och lys av GRK. Denna

övning hade aldrig varit möjlig om inte varje soldat hade fått en mycket god grundutbildning och varje man hade stridens element inristade i hjärnan.

Jag vänder mig till *Hans Jochen* och *Christer* och frågar – *var vi verkligen så där bra eller har vi bara blivit nostalgiska?* Frågan har givetvis inget svar och säkert är det så att vi kanske har glömt de saker som var mindre bra men trots allt så genomfördes det en del mycket avancerade övningar och under den tid jag var på skolan hände inte ett enda missöde.

Dagens uppvisning i strid

Du får snart se vad dagen soldater presterar säger *Christer* med en viss ironi i rösten. I samma ögonblick förbereds dagens uppvisning i strid som skall omfatta landstigning och säkrande av brohuvud.

Övningen börjar med att en grupp attackdykare gör dold landstigning för att rekognosera landstigningsplatsen. Jag blir lite förvånad när förloppet sedan fortsätter med att Kustjägare gör våldsam landstigning utan att dessa dykare plockats upp. Det är möjligt att jag inte riktigt uppfattat det övningstekniska eller också är dykarna duktiga på att ducka eller värda att offras.

Nåväl – stridsbåtarna stormar mot land under kulspruteeld och på vänster flank landstiger en kulsprutegrupp som grupperar på en höjd för att ge understöd.

Olle Neckman omgiven av chef och kolleger på Gisslingö. Fr v: Robertsson, Olle Neckman, Seifert, Jirbrink.

Foto: Osis

Stridsbåtarna sätter stäven i land och utrusar ett gäng jägare i någon slags formering som liknar ett mellanting mellan stridspår och ansatsvis framryckning. Under framryckningen används allt från stående jaktskott till liggande ställning. Framryckningen tar lång tid och gruppens eldområde verkar vara svårt att definiera. Det går åt en hiskelig massa ammunition så jag misstänker att underhållsbehoven blir både stora och snabba. Eller för att citera en av de åskådare som stod bakom mig – det verkar nästan som Hollywood. Självt

klarheter som *”samlad eld i målet”* och stridens grundelement *”eld, rörelse och skydd”* verkar inte riktigt ha fastnat innanför det vanligtvis tjocka pannbenet.

Under min tid på skolan fick jag lära mig att det mest kritiska ögonblicket vid våldsam landstigning är urlastningen. Det är det enda tillfälle då gruppen eller plutonen inte kan understödja sig själv. Då måste man använda sig av samlad kraft i eldgivningen och sträva efter tillfälligt eldövertag. Stridstekniken heter då *”eldstöt”*.

Jag vet inte om kriget förändrats sedan min tid på skolan men för säkerhets skull kontrollerade jag i de reglementen som används inom försvarsmakten och vad finner jag i Sold F:

”Eldstötsförfarande används i tät skog, i mörker eller i situationer där gruppen med hänsyn till säkerheten inte kan understödja sig själv. Momentan eldöverlägsenhet eftersträvas.”

Det som slutligen får mig att börja undra över uppvisningen är när förbandet drar sig tillbaka, av något skäl jag inte heller förstår, då öppnas eld från KSP-gruppen på högra flanken från samma eldställning som under landstigningen. Lyckligtvis hade inte fiendens e-patruller heller läst reglementen och vår käre KSP-gruppchef kan knappast ha ordet växeleldställning i sin vokabulär.

Nä vad är det jag säger? Det kanske är så enkelt att åldern börjar ta ut sin rätt och att jag inte riktigt hängt med i svängarna och kanske inte förstått uppvisningsmomentet. Det kanske är så att kunskapen kring all modern teknik och materiel tar tid från grundläggande utbildning. Och i ärlighetens namn skall man också säga att åldersklassen var långt ifrån färdigutbildad.

Jag är övertygad om att dagen Kustjägare eller Amfibiesoldater kan bättre och jag tror också att Sverige kan göra insats på den internationella arenan och så länge inte invasionshotet tonar upp sig som ett moln på mörk himmel så kanske utbildningen skall ha en annan karaktär.

Annars finns det ett gäng gubbar som gärna ställer upp som konsulter. Vår merit är att vi utbildat långhåriga grabbar, under en tid då Försvaret var samhällets lågvattenmärke, till mycket dugliga och initiativkraftiga Kustjägare.

Jag fick en underbar dag på KA1 och det känns otroligt vemodigt att Regementet försvinner och när jag sedan läser min kurskamrats och sedermera ÖBs motivering till nedläggningen så förstår jag den heller inte.

Säger Olle Neckman RO/Kn

Nostalgitripp till Korsö

DET VAR ETT ERBJUDANDE som jag inte kunde motstå. 200-båt från varvet på Rindö ut till Korsö. Tornet, bastu, middag och övernattnig. Som ett andrapris i Jeopardy. Dessutom med ett antal goda vänner, både kända och okända. Denna 18 oktober var en strålande dag. Resan gick i medvind vilket upphävde fartvinden och det kändes som stiltje på däck. Det bjöds på dryckjom och var man lunchhungrig var det bara att gå ned i kabyssen och plocka upp en varm korv ur grytan. Vi gick genom Kodjupet för att hämta upp *Claes-Göran Hedén* på Resarö. Därefter upp till Margretelund för att hämta *Hans-Jochen Seifert*.

Så vidare över Saxarfjärden till Sollenkroka bga där *Lars Wiklund* och *Svante Belander* klev ombord. Vem hade nu initierat denna resa? Jo, det var *Filip Gille* från Karlstad med sin vapendragare *Göran Ånger*.

Filip är den lycklige ägaren till Tpb 276. Båtens transportutrymme var ombyggt till en salong med pentrydel förut. Motorrummet, med sina tre dieslar var rena drömmen av renlighet. Sällan har en resa till Korsö känts så lyckogivande som denna. Inga krav, stor gästfrihet, glada skratt och allt som hör gemenskap till.

Vi angjorde Korsö och kunde konstatera att Amf 1 båtkompani använde ön som replikpunkt för navigeringsövningar med stridsbåtarna. Väl iland gick stegen upp mot Bergsmäsen och efter det en tripp upp i tornet. Här bjöds på dricka

och en strålande utsikt. Vi begrundade tidens gång både historiskt och militärhistoriskt. Senare begav vi oss till bastun. Några hurtbullar kastade sig i Korsösunds vatten.

Så följde middag på mässen. Öns restauration höll med grönsaker och potatisgratäng. Själv grillade vi medföljande kött. Allt avåts med förtjusning och under sång och glam. Kvällen försvann som en avlöning och efter

några timmars sömn vankades frukost i matsalen. Avslutningsvis gjorde vi en nostalgitripp Korsö runt längs södra och norra vägen. Så var det dags att lämna ön för lunch på Sandhamns värdshus. Här åskade *Filip* tystnad och förklarade att vi minsann fick stå för lunchen själva. Vad som där före varit, under själva resan, såväl på båten som på Korsö, det bjöd han på. Vad säger man om en sådan generositet? En massa tack faller ju platt till marken, för vi var 13 st. Förskräckande nog så har allting ett slut, så även denna tillvaro. Resan gick tillbaka mot Rindö varv som nåddes efter anhalter i likhet med utresan. Det finns bara ett ord som kan sättas som rubrik på denna resa: "Oförglömlig"

WEM

Rapport från **Kamratförenings- träff**

i Göteborg 2005-08-26-28

Kamratresans mål 26 augusti 2005 var Amf 4 i Göteborg och som vanligt gick bussfärden utan bekymmer.

Framme i Göteborg tog *Christer Norlander* emot och hälsade oss välkomna. Därefter incheckning i kaserner där vi gjorde oss hemmastadda.

Efter informationsmöte blev vi underhållna av trubadurerna *Liselott och Anders* som sjöng och spelade med stor inlevelse och visade diabilbilder över gamla och nya Göteborg. Göteborgshistorier med stora stänk humor och nostalgi gjorde kvällen till en höjdpunkt. Utöver kvällens underhållning bjöd Göteborg på ett annat skådespel i form av oväder med åska och regn vilket fångade en del av oss. De vackra dovhjortarna som går lösa inom Amf 4 område skyggade under träden i lä för regn och vind.

Efter frukost på lördag morgon blir vi bjudna på en utmärkt trevlig guidad tur i muséiespår-vagn genom Göteborg, en resa som blev mycket uppskattad där vi fick reda på

mycket om Göteborg både historik och nutidsorientering som, i alla fall undertecknad inte visste mycket om. Vi blev avsläppta vid Universeum och Världskulturmuseet som blev en upplevelse. Museet spände över hela världen från nord- till sydpolen. Mycket intressant djur- och växtliv kunde beskådas.

God lunch inmundigades på museet. Därefter var det fri tid att göra Götet osäkert på egen hand. Kl 16.00 blev hämtade från Gustav Adolfs Torg för transport åter till Kärings-

berget, då hade det dåliga vädret återvänt och det var skönt att stiga in i en varm buss. Resten av eftermiddagen gick åt att

göra sig redo inför kvällens aktiviteter som började med mingling utanför Amf 4 museum och välkomsttal av *Gustaf Lundberg*. Museet var mycket intressant och det var många som fick en nostalgikick av att vandra runt och titta på sparade gamla föremål. Därefter väntade en utsökt skaldjursbuffé med efterföljande dans till en enmansorkester som visste precis vad vi ville dansa till.

När man har trevligt går tiden alldeles för fort. Det har redan hunnit bli söndag och det är dags att ta farväl av våra vänner från KA2, KA3, KA4 och KA5 men innan vi ställer kosan mot Vaxholm blir vi inbjudna till Göteborgs Maritima

Centrum där vi får reda på historien om U-båten Nordkaparen och Jagaren Småland, att gå ombord på dessa båtar kändes alldeles särskilt.

Innan vi tar riktigt farväl av varandra över en kopp kaffe och smörgås hälsar *Christina Grahn* samtliga välkomna till Amf 1 Berga nästa sensommar.

Till sist ett hjärtligt tack till *Krister Norlander* och samtliga i Kamratföreningen Göteborgs Garnison för en härlig kamratträff där vi fått se och höra om det absolut bästa som Göteborg har att bjuda.

Gun Källman

Foto: HJS

God Jul och
Gott Nytt år

Avskedet

Fredagen den 8 juli 2005 blev en samlingens dag för alla dem som kommit till Rindö för att taga farväl och få lufta minnen som finns i mången själ!

KA 1 – regementets paradmarsch vi fick höra den gick rakt in i hjärtat att oss beröra och mana fram många årgångars minnen inpräntade i gångna tiders beredskapssinnen!

Fanvakt, marinkårsmusik och chefsens tal om historiens vingslag under 500 år även om svensk lösen blev ganska skral så är det alltid medaljer som några får!

Det var alltså sista gången – så man brakade på med allt som fanns av mat och dryck till alla och när landstigningen kom så får man förstå att avtryckarna hölls i botten som bevis att man kan anfalla!

Hav TACK – Rindö med vårt kära regemente vad stundar nu när marknadens gamar kommer in – det kan bli vad som helst – politiker har inget reglemente och för berörda kommer lätt sorg in i minnesmelodin!

Erik Ahldén

